

навчально-виробничого процесу як цілісної системи: «проектування змісту навчально-виробничих завдань на основі особистісно-діяльнісного і компетентнісного підходів; раціонально продуманий добір багаторівневих навчально-виробничих робіт, їх диференціація та індивідуалізація; упровадження комплексного навчально-методичного забезпечення виробничої практики; ефективна взаємодія майстра виробничого навчання й учнів-практикантів під час виробничої практики; реалізація взаємозв'язку теоретичного і виробничого навчання; стимулювання творчої активності учнів; дидактично доцільне поєднання активних і репродуктивних форм і методів виробничої практики, спрямована на інтенсифікацію процесу професійно-практичної підготовки майбутніх робітників; застосування методів контролю й оцінювання навчально-виробничої діяльності практикантів, які стимулюють розвиток професійної спрямованості особистості майбутнього фахівця» [3].

Таким чином, підвищення якості професійно-практичної підготовки здобувачів освіти професійно-технічної освіти потребує вдосконалення й оптимізації їхньої виробничої практики на підприємствах шляхом цілеспрямованого впливу на професійне становлення особистості, проектування нового змісту практики на основі сучасних педагогічних підходів до професійної підготовки, активного розвитку пізнавальної діяльності та творчих здібностей, саморозвитку майбутніх фахівців.

Список використаних джерел

1. Гуревич Р. С. Теоретичні та методичні основи організації навчання у професійно-технічних закладах: автореф. дис. ... д-ра пед. наук: 13.00.04. Київ, 2008. 64 с.
2. Камінецький Я. Г. Управління якісною підготовкою фахівців у професійно-технічних навчальних закладах на основі маркетингу ринку праці та освітньою моніторингу в умовах регіоналізації: монографія. Львів: 2010. 324 с.
3. Литвин А. Концептуальні підходи до організації електротехнічної підготовки майбутніх інженерів у ВНЗ. URL: <https://core.ac.uk/download/pdf/32305604.pdf> (дата звернення: 27.03.2023).

Юлія Зінченко

ВПРОВАДЖЕННЯ НАСКРІЗНОЇ ЛІНІЇ «ПІДПРИЄМЛИВІСТЬ ТА ФІНАНСОВА ГРАМОТНІСТЬ» НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ

У зв'язку зі змінами в системі освіти в Україні і впровадженням концепції «Нова українська школа» науковці та педагоги активно обговорюють впровадження наскрізної лінії «Підприємливість і фінансова грамотність» на уроках математики. Сучасна українська школа повинна не

лише надавати учням знання, але й формувати їх компетентнісні навички, що необхідні для успішної самореалізації в майбутньому. Особлива увага приділяється формуванню знань про фінанси в повсякденному житті родини, місцевої громади та українського суспільства, а також розвитку ключових фінансових компетентностей.

Однією з ключових компетентностей, яку має формувати ця наскрізна лінія, є ініціативність та підприємливість, які передбачають ефективне використання власних заощаджень та прийняття доцільних рішень у сферах зайнятості, фінансів тощо. Одним із способів формування цих компетентностей є впровадження практичних завдань на уроках математики, таких як планування господарської діяльності, складання сімейного бюджету та формування ощадливого ставлення до природних ресурсів [1].

Залучення учнів до активної участі в процесі вирішення практичних завдань, що дозволить їм набути практичних навичок управління фінансами, а також розвинути креативне мислення та вміння приймати обґрунтовані рішення є важливим елементом впровадження наскрізної лінії «Підприємливість і фінансова грамотність». Ця наскрізна лінія допомагає учням зрозуміти, як ефективно планувати свої грошові ресурси та як управляти своїми фінансами.

Сучасний вчитель повинен забезпечити доступність освітніх цінностей для кожного учня. Це означає, що вчитель повинен використовувати сучасні методи навчання, щоб допомогти учням зрозуміти основні принципи фінансової грамотності [2, с. 95]. Для досягнення цієї мети можна використовувати різні форми роботи, такі як побудова графіків і діаграм, аналіз вигідності умов надання фінансових послуг, розв'язування задач з економічного та фінансового змісту, виконання практичних робіт, організацію дослідницької діяльності, проведення ділових та імітаційних ігор, організацію проектної діяльності. Разом з цим вчитель може використовувати приклади з реального життя, щоб зробити процес навчання більш цікавим та зрозумілим для учнів.

Також на уроках математики можна використовувати вебресурси та програмні засоби для навчання фінансовій грамотності, які містять інтерактивні матеріали, тестові завдання та різні вправи для формування компетентностей. Наприклад, можна використовувати математичні задачі, які стосуються фінансових питань, та включати до них відповідні вебресурси та інтерактивні матеріали для допомоги учням у розумінні матеріалу. Також можна використовувати спеціальні програмні засоби для навчання фінансовій грамотності, які допоможуть учням у розвитку навичок планування бюджету, розумінні податків та інших фінансових понять.

Ці методи допомагають учням зрозуміти складні економічні та фінансові процеси, ознайомитись з різноманітними фінансовими інструментами, навчитись аналізувати та приймати рішення, пов'язані з

управлінням грошовими ресурсами. Такі знання та навички є корисними для життя в реальному світі та можуть допомогти учням стати більш успішними та фінансово незалежними в майбутньому [3, с. 10].

Розвиток фінансової та економічної грамотності, дотримання правових норм у фінансовому житті та правильне фінансове планування є ключовими факторами для досягнення фінансової безпеки. Таким чином, впровадження цієї змістової лінії допоможе учням бути успішними в різних сферах життя, а також забезпечить їх фінансову стабільність та незалежність в майбутньому. Тому, у світі, де фінансова грамотність стає все важливішою для досягнення успіху в різних сферах життя, від роботи до особистих фінансів, впровадження наскрізної лінії «Підприємливість та фінансова грамотність» на уроках математики може допомогти учням стати більш підготовленими до цього. Такий підхід дає змогу показати учням, що математика – це не просто абстрактна наука, а щось, що можна застосовувати у повсякденному житті.

Список використаних джерел

1. Міністерство освіти і науки України. URL: <https://mon.gov.ua/storage/app/media/zagalna%20serednya/programy-5-9-klas/onovlennya-12-2017/5-programa-z-matematiki.docx> (дата звернення: 03.04.2023).
2. Збірник наукових праць фізико-математичного факультету ДДПУ / гол. ред. С. О. Чайченко. Слов'янськ : Вид-во Б. І. Маторін. 2022. Вип. 12. 152 с.
3. Юхименко Г. Д. Наскрізні змістові лінії при викладанні математики : навч. посіб. Миргород, 2023. 32 с.

Євгенія Іванченко

ЖІНКИ – ЛАУРЕАТИ НОБЕЛІВСЬКОЇ ПРЕМІЇ З ФІЗИКИ

Нобелівська премія – одна з найвищих нагород у світі. Нагорода присуджується особі, яка зробила видатний внесок у галузі хімії, фізики, літератури, розбудови миру, фізіології чи медицини – як сказав Альфред Нобель у своєму заповіті, «принесла людству найбільшу користь». Починаючи з 1969 року з'явилася і Нобелівська премія з економіки.

Згідно з науковою доповіддю ЮНЕСКО, гендерні упередження в науці є реальними і впливають на жінок на всіх рівнях [1]. Менше 30% науковців – жінки. Це підтверджує і статистика: жінки менше, ніж чоловіки, представлені в престижних університетах і в топ-менеджменті, тобто на посадах, де найчастіше публікуються вчені. Це призводить до недофінансування досліджень, меншої кількості публікацій, меншої